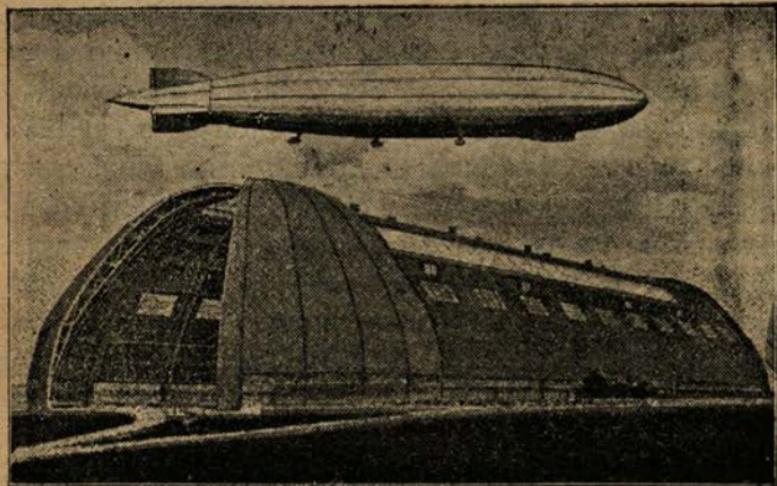

страна, и азъ бѣхъ изхвърленъ отъ потока презъ лъвия прозорецъ.

За да не остана подъ дирижабъла, почнахъ да плавамъ съ всички сили. „Акронъ“ бързо потъна въ водата съ носътъ нагоре. Въ тъмнината сполучихъ да се уловя за нѣкакъвъ късъ дърво. Наблизу се виждаха огньове на параходъ. Това бѣше

Въздушниятъ корабъ „Акронъ“ и подъ него хангара му (подслонъ).

парахода Фьобусъ. Азъ се намирахъ далечъ отъ него на 350 метра. Заплувахъ къмъ свѣтлината, която виждахъ тамъ.

Чувахъ виковетѣ на потъващите пѣтници и дори видѣхъ нѣколко души, но съ нищо не можехъ да имъ помогна.

Отъ парахода ми хвърлиха спасителния поясъ (кржгъ) и ме издигнаха на палубата. Намѣриха още трима пѣтници. Всички останали загинаха. Капитанътъ на парахода „Фьобусъ“ направи всичко възможно за спасение на хората, но напразно.